

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/1601**ze dne 22. září 2015,****kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), ocitnou-li se jeden nebo více členských států ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, může Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout ve prospěch dotyčných členských států dočasná opatření.
- (2) V souladu s článkem 80 Smlouvy o fungování EU se mají politiky Unie v oblasti kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví a jejich provádění řídit zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy a akty Unie přijaté v této oblasti mají obsahovat vhodná opatření pro uplatňování této zásady.
- (3) Nedávná krize v oblasti Středomoří přiměla orgány Unie k tomu, že okamžitě potvrdily existenci mimořádných migračních toků v daném regionu a vyzvaly ke konkrétním opatřením solidarity vůči členským státům, jež jsou vystaveny největšímu náporu migrantů. Zejména na společném zasedání ministrů zahraničních věcí a vnitra dne 20. dubna 2015 Komise předložila desetibodový plán okamžitých opatření, která mají být přijata v reakci na tuto krizi, včetně závazku posouzení možnosti nouzového relokačního mechanismu.
- (4) Na svém zasedání dne 23. dubna 2015 Evropská rada rozhodla mimo jiné o posílení vnitřní solidarity a odpovědnosti a zavázala se zejména k posílení nouzové pomoci při mimořádných událostech poskytované členským státům, jež jsou vystaveny největšímu náporu migrantů, a zvážení možnosti organizování nouzové relokace mezi členskými státy na dobrovolném základě, jakož i k rozmístění týmů Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) v nejvíce zatížených členských státech za účelem společného vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu, včetně registrace a snímání otisků prstů.
- (5) Ve svém usnesení ze dne 28. dubna 2015 Evropský parlament znovu zopakoval, že je nutné, aby Unie na tragédie, k nimž došlo ve Středozemním moři v poslední době, reagovala solidárně a na základě spravedlivého rozdělení odpovědnosti a aby zintenzivnila své úsilí v této oblasti ve prospěch členských států, které přijímají nejvyšší počet uprchlíků a žadatelů o mezinárodní ochranu, ať už v absolutních nebo relativních číslech.
- (6) Vedle opatření v oblasti azylu by členské státy, jež jsou vystaveny největšímu náporu migrantů, měly zintenzivnit své úsilí s cílem zavést opatření, která jim umožní vyrovnat se se smíšenými migračními tlaky na vnějších hranicích Unie. Tato opatření by měla zaručovat práva osob, jež potřebují mezinárodní ochranu, a předcházet nelegální migraci.
- (7) Na zasedáních konaných ve dnech 25. a 26. června 2015 Evropská rada mimo jiné rozhodla, že by měly být současně rozpracovány tři klíčové aspekty: relokace/přesídlení, návrat/zpětné přebírání osob/reintegrace a spolupráce se zeměmi původu a tranzitu. Evropská rada se s ohledem na současnou mimořádnou situaci a závazek zesílit solidaritu a odpovědnost zejména dohodla, že v průběhu dvou let dojde k dočasné a výjimečné relokaci 40 000 osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, z Itálie a Řecka do jiných členských států, na čemž se budou podílet všechny členské státy.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. září 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

- (8) Specifické situace členských států jsou důsledkem zejména migračních toků v jiných zeměpisných oblastech, jako je například migrační trasa ze západního Balkánu.
- (9) Několik členských států se potýká s výrazným nárůstem celkového počtu migrantů, včetně žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří přišli na jejich území v roce 2014, a v některých tato situace přetrvává i v roce 2015. Několika členským státům byla poskytnuta mimořádná finanční pomoc Komise a operativní podpora úřadu EASO s cílem pomoci jim vypořádat se s tímto zvýšeným nárůstem.
- (10) Z členských států, které zažily zvlášť vysoké tlaky i v souvislosti s nedávnými tragickými událostmi ve Středozemním moři, zaznamenaly nebývalý příliv migrantů na své území zejména Itálie a Řecko, a to včetně žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří ji jednoznačně potřebují, což vytvářelo silný tlak na migrační a azylové systémy těchto zemí.
- (11) Dne 20. července 2015 bylo s ohledem na specifickou situaci členských států přijato na základě konsensu usnesení zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o relokační 40 000 osob s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany z Itálie a Řecka. V průběhu dvou let bude přemístěno 24 000 osob z Itálie a 16 000 osob z Řecka. Dne 14. září 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾, kterým se vytvořil dočasný a výjimečný mechanismus pro relokační osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, z Itálie a Řecka do jiných členských států.
- (12) V důsledku rostoucího počtu migrantů přicházejících do Řecka a z Řecka se během uplynulých měsíců migrační tlak na jižních vnějších pozemních i námořních hranicích opět prudce zvýšil a posun migračních toků pokračoval z centrálního Středomoří do východního Středomoří a směrem k západobalkánské trase. Vzhledem k této situaci by měla být odůvodněna další dočasná opatření, aby se zmírnil azylový tlak v Itálii a Řecku.
- (13) Podle údajů Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) docházelo v prvních osmi měsících roku 2015 k nedovolenému překračování hranic do Unie hlavně na trasách v centrálním a východním Středomoří. Od počátku roku 2015 dorazilo do Itálie nelegálně přibližně 116 000 migrantů (včetně asi 10 000 nelegálních migrantů, kteří byli místními orgány zaregistrováni, avšak musí být ještě potvrzeni v údajích agentury Frontex). Během května a června roku 2015 odhalila agentura Frontex 34 691 případů nedovoleného překročení hranic a v červenci a srpnu pak 42 356 těchto případů, což představuje nárůst o 20 %. Silný nárůst zaznamenalo v roce 2015 i Řecko, kam se dostalo více než 211 000 nelegálních migrantů (včetně přibližně 28 000 nelegálních migrantů, kteří byli místními orgány zaregistrováni, ale musí být ještě potvrzeni v údajích agentury Frontex). Během května a června roku 2015 odhalila agentura Frontex 53 624 případů nedovoleného překročení hranic a v červenci a srpnu pak 137 000 těchto případů, což představuje nárůst o 250 %. Významnou část celkového počtu nelegálních migrantů zjištěných v těchto dvou regionech tvořili státní příslušníci států, které podle údajů Eurostatu dosahují vysoké míry uznaných žádostí o azyl v Unii.
- (14) Podle údajů Eurostatu a úřadu EASO požádalo od ledna do července roku 2015 v Itálii o mezinárodní ochranu 39 183 osob ve srovnání s 30 755 osobami za stejné období roku 2014 (nárůst o 27 %). Podobný nárůst počtu žádostí zaznamenalo Řecko se 7 475 žadateli (nárůst o 30 %).
- (15) V rámci migrační a azylové politiky byla na podporu Itálie a Řecka dosud přijata řada opatření, včetně poskytnutí značné pomoci při mimořádných událostech a operativní podpory úřadu EASO. Itálie a Řecko byly druhým a třetím největším příjemcem finančních prostředků vyplacených v období 2007–2013 v rámci obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ (SOLID) a navíc obdržely značné finanční prostředky na mimořádnou pomoc. Itálie a Řecko budou pravděpodobně i v období let 2014–2020 nadále hlavními příjemci prostředků z Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF).
- (16) V důsledku pokračující nestability a konfliktů v bezprostředním sousedství Itálie a Řecka a v důsledku dopadů migračních toků na jiné členské státy je velmi pravděpodobné, že na jejich migrační a azylové systémy bude i nadále vyvíjen značný a stále rostoucí tlak, přičemž významná část migrantů může potřebovat

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 146).

mezinárodní ochranu. Z toho vyplývá, že je nezbytně nutné projevit solidaritu vůči Itálii a Řecku a doplnit dosud přijatá opatření o dočasná opatření v oblasti azylu a migrace.

- (17) Dne 22. září 2015 vzala Rada na vědomí ochotu a připravenost členských států podílet se v souladu se zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy, jimiž se politika Unie v oblasti azylu a migrace řídí, na relokaci 120 000 osob s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany. Rada se proto rozhodla toto rozhodnutí přijmout.
- (18) Je vhodné připomenout, že rozhodnutí (EU) 2015/1523 ukládá Itálii a Řecku povinnost zajistit strukturální řešení výjimečných tlaků, kterým čelí jejich azylové a migrační systémy, tím, že vytvoří pevný a strategický rámec pro reakci na krizovou situaci a posílí probíhající reformní proces v těchto oblastech. Plány, které Itálie a Řecko za tímto účelem předložily, by měly být aktualizovány s cílem zohlednit toto rozhodnutí.
- (19) Vzhledem k tomu, že se Evropská rada dohodla na souboru vzájemně propojených opatření, měla by být Komisi svěřena pravomoc, bude-li to vhodné a byla-li dotčenému členskému státu poskytnuta možnost vyjádření, pozastavit uplatňování tohoto rozhodnutí po omezenou dobu, pokud Itálie nebo Řecko v tomto ohledu nedodrží své závazky.
- (20) Od 26. září 2016 by mělo být 54 000 žadatelů přemístěno úměrně z Itálie a Řecka do jiných členských států. Rada a Komise by měly situaci v souvislosti s masivním přílivem státních příslušníků třetích zemí do členských států neustále sledovat. Komise by podle potřeby měla předložit návrhy na změnu tohoto rozhodnutí s cílem řešit vývoj situace na místě a jeho dopad na relokační mechanismus, jakož i měnící se tlak na členské státy, zejména těch, jež jsou vystaveny největšímu náporu. Přitom by měla přihlédnout k názorům členských států, které budou pravděpodobnými příjemci pomoci.

Bude-li toto rozhodnutí pozměněno ve prospěch jiného členského státu, měl by tento členský stát ke dni vstupu dotčeného pozměňujícího rozhodnutí Rady v platnost předložit Radě a Komisi plán, jenž by měl zahrnovat náležitá opatření v oblasti azylu, prvního přijetí a navracení, posílení kapacity, kvality a výkonnosti jeho systémů v těchto oblastech, jakož i opatření k zajištění náležitého provádění tohoto rozhodnutí s cílem umožnit mu po skončení použitelnosti tohoto rozhodnutí lépe zvládat možný zvýšený příliv migrantů na jeho území.

- (21) Pokud by jakýkoli členský stát čelil podobné nouzové situaci vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí, může Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout na základě čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU dočasná opatření ve prospěch dotčeného členského státu. Tato opatření mohou případně zahrnovat dočasné zproštění povinností daného členského státu podle tohoto rozhodnutí.
- (22) V souladu s čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU by zamýšlená opatření ve prospěch Itálie a Řecka měla mít dočasnou povahu. Období 24 měsíců je přiměřené k zajištění reálného dopadu opatření stanovených tímto rozhodnutím na podporu schopnosti Itálie a Řecka řešit významné migrační toky na jejich území.
- (23) Opatření za účelem relokace z Itálie a Řecka stanovená tímto rozhodnutím představují dočasné odchýlení se od pravidla stanoveného v čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013⁽¹⁾, podle něž by jinak Itálie a Řecko byly příslušné k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu na základě kritérií uvedených v kapitole III daného nařízení, jakož i dočasné odchýlení se od procesních kroků, včetně lhůt, stanovených v článcích 21, 22 a 29 uvedeného nařízení. Ostatní ustanovení nařízení (EU) č. 604/2013, včetně prováděcích

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31).

pravidel stanovených v nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ⁽¹⁾ a v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 118/2014 ⁽²⁾, se dále použijí, včetně pravidel týkajících se povinnosti přemísťujícího členského státu uhradit nutné náklady spojené s přemístěním žadatele do členského státu relokace a spolupráce při přemísťování mezi členskými státy, jakož i předávání informací pomocí elektronické komunikační sítě Dublinet. Toto rozhodnutí zakládá rovněž odchylku od požadavku souhlasu poskytnutého žadatelem o mezinárodní ochranu podle čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ⁽³⁾.

- (24) Na základě relokačních opatření nejsou členské státy zbaveny povinnosti uplatňovat nařízení (EU) č. 604/2013 v plném rozsahu, včetně ustanovení týkajících se opětovného sloučení rodin, zvláštní ochrany nezletilých osob bez doprovodu a diskrečního ustanovení z humanitárních důvodů.
- (25) Bylo nutné určit, jaká kritéria se mají používat při rozhodování o tom, kteří žadatelé a kolik jich má být přemístěno z Itálie a Řecka, aniž by byla dotčena rozhodnutí na vnitrostátní úrovni týkající se žádostí o azyl. Počítá se se zavedením jasného a fungujícího systému založeného na Eurostatem vymezené prahové hodnotě průměrné míry kladně vyřízených rozhodnutí o poskytnutí mezinárodní ochrany v průběhu řízení v prvním stupni na úrovni Unie z celkového počtu rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu přijatých na prvním stupni na úrovni Unie na základě nejnovějších dostupných statistik. Na jedné straně by tato prahová hodnota měla v maximální možné míře zajistit, aby všichni žadatelé, kteří jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, měli možnost plně a rychle požívat svých práv na ochranu v členském státě relokace. Na druhou stranu by musela v maximální možné míře předcházet tomu, aby žadatelé, kteří pravděpodobně obdrží zamítavé rozhodnutí o jejich žádosti, byli přemístěni do jiného členského státu, a tudíž si nedovoleně prodlužovali svůj pobyt v Unii. V tomto rozhodnutí by měla být použita prahová hodnota 75 %, která vychází z nejnovějších dostupných aktualizovaných čtvrtletních údajů Eurostatu o rozhodnutích vydaných v prvním stupni.
- (26) Účelem dočasných opatření je odlehčit Itálii a Řecku od vysokého azylového tlaku, zejména tím, že se přemístí významná část žadatelů s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany, kteří přišli na území Itálie a Řecka po dni, od kterého se použije toto rozhodnutí. Na základě celkového počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří nedovoleně vstoupili na území Itálie a Řecka v roce 2015, a počtu osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, by z Itálie a Řecka mělo být přemístěno celkem 120 000 žadatelů s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany. Toto číslo odpovídá přibližně 43 % z celkového počtu státních příslušníků třetích zemí s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany, kteří v červenci a srpnu 2015 nedovoleně vstoupili na území Itálie a Řecka. S ohledem na dostupné celkové údaje o případech nedovoleného překročení hranic v roce 2015 představuje relokace stanovená v tomto rozhodnutí spravedlivé sdílení zátěže mezi Itálií a Řeckem na jedné straně a ostatními členskými státy na straně druhé. Vzhledem k předmětným číselným údajům by mělo být přemístěno 13 % z těchto žadatelů z Itálie, 42 % z Řecka a 45 % by mělo být přemístěno způsobem stanoveným v tomto rozhodnutí.
- (27) Do tří měsíců od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost může členský stát za výjimečných okolností oznámit Radě a Komisi, že není schopen se podílet na procesu relokace v rozsahu až 30 % žadatelů mu přidělených v souladu s tímto rozhodnutím, přičemž uvede řádně podložené důvody, které jsou slučitelné se základními hodnotami Unie zakotvenými v článku 2 Smlouvy o Evropské unii. Tyto výjimečné okolnosti zahrnují zejména situaci vyznačující se náhlým a masivním přílivem státních příslušníků třetích zemí v rozsahu, který by vyvíjel extrémní tlak i na kvalitně připravený azylový systém jinak řádně fungující v souladu s příslušným *acquis* Unie v oblasti azylu, nebo natolik pravděpodobným nebezpečím náhlého a masivního přílivu státních příslušníků třetích zemí, že vyžaduje bezprostřední zásah. Na základě posouzení by Komise měla předložit Radě návrhy na prováděcí rozhodnutí o dočasném pozastavení relokace až 30 % žadatelů přidělených dotyčným členskému státu. Kde to bude důvodné, může Komise navrhnout prodloužení lhůty pro relokaci zbývajících přidělených žadatelů o nejvýše dvanáct měsíců po uplynutí doby použitelnosti tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 118/2014 ze dne 30. ledna 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 1560/2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 39, 8.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 168).

- (28) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění relokace v případě úměrné relokace 54 000 žadatelů z Itálie a Řecka do jiných členských států, v případě, že by účast jednoho nebo více členských států na relokaci žadatelů měla být pozastavena, nebo v situaci, kdy se relokace na základě příslušných oznámení Radě účastní i jiné členské státy nebo přidružené státy, měly by být Radě svěřeny prováděcí pravomoci.

Svěření těchto pravomocí Radě je odůvodněné s ohledem na politicky citlivou povahu těchto opatření, která se dotýkají vnitrostátních pravomocí, pokud jde o přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států, a na potřebu zajistit schopnost pohotově se přizpůsobovat rychle se vyvíjející situaci.

- (29) Azylový, migrační a integrační fond (AMIF) zřízený nařízením (EU) č. 516/2014 podporuje operace s dohodnutým rozdělením zátěže mezi členskými státy a je schopen pružně reagovat na vývoj politiky v této oblasti. V čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 516/2014 se stanoví, že členské státy mají možnost zavést opatření týkající se přesunu žadatelů o mezinárodní ochranu ve svých vnitrostátních programech, zatímco článek 18 uvedeného nařízení stanoví možnost vyplacení jednorázové částky ve výši 6 000 EUR za přesun osob požívajících mezinárodní ochrany z jiného členského státu.
- (30) S ohledem na provádění zásady solidarity a spravedlivého sdílení odpovědnosti a vzhledem ke skutečnosti, že toto rozhodnutí představuje další rozvoj politiky v této oblasti, je vhodné zajistit, aby členské státy, které podle tohoto rozhodnutí přemísťují žadatele s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany z Itálie a Řecka, obdržely jednorázovou částku za každou přemístěnou osobu ve stejné výši, jaká je stanovena v článku 18 nařízení (EU) č. 516/2014, tj. 6 000 EUR, která jim bude vyplacena za použití stejných postupů. To s sebou nese omezenou a dočasnou odchylku od článku 18 uvedeného nařízení, jelikož jednorázová částka by měla být vyplacena za přemístěné žadatele, a nikoli za osoby požívající mezinárodní ochrany. Takové dočasné rozšíření skupiny potenciálních příjemců jednorázové částky se skutečně jeví jako nedílná součást nouzového režimu zavedeného tímto rozhodnutím. Pokud jde o náklady na přesun osob přemístěných podle tohoto rozhodnutí, je navíc vhodné stanovit, aby Itálie a Řecko obdržely jednorázovou částku ve výši nejméně 500 EUR na každou osobu přemístěnou z jejich území, s přihlédnutím ke skutečným nákladům nezbytným k přemístění žadatele do členského státu relokace. Členské státy by měly být oprávněny získat dodatečné předběžné financování na provádění činností podle tohoto rozhodnutí, které by mělo být vyplaceno v roce 2016 na základě přezkumu jejich národních programů v rámci Azylového, migračního a integračního fondu.
- (31) Je nutno zajistit zavedení rychlého řízení o relokaci a provádění dočasných opatření doplnit úzkou administrativní spoluprací mezi členskými státy a operativní podporou poskytovanou úřadem EASO.
- (32) Během celého řízení o relokaci až do provedení přesunu žadatele by se měl brát ohled na národní bezpečnost a veřejný pořádek. Jestliže se členský stát důvodně domnívá, že určitý žadatel představuje hrozbu pro jeho národní bezpečnost nebo veřejný pořádek, měl by o této skutečnosti informovat ostatní členské státy, přičemž musí plně dodržet základní práva žadatele, včetně příslušných pravidel ochrany údajů.
- (33) Při rozhodování o tom, kteří žadatelé s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany by měli být přemístěni z Itálie a Řecka, je třeba dát přednost zranitelným žadatelům ve smyslu článků 21 a 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU⁽¹⁾. V tomto ohledu by měly být prvořadě veškeré zvláštní potřeby žadatelů, včetně zdraví. Prvořadý ohled se musí vždy brát na nejlepší zájmy dítěte.
- (34) Integrace žadatelů, kteří jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, do hostitelské společnosti je základním prvkem řádně fungujícího společného evropského azylového systému. Při rozhodování o tom, který konkrétní členský stát by měl být členským státem relokace, by proto měly být zvláště zohledněny specifické kvalifikace a charakteristiky dotyčných žadatelů, například jejich jazykové dovednosti a další konkrétní údaje založené na prokázaných rodinných, kulturních či sociálních vazbách, což by mohlo usnadnit jejich integraci do členského státu relokace. V případě obzvláště zranitelných žadatelů by měla být brána v potaz schopnost členského státu relokace poskytnout těmto žadatelům odpovídající podporu a potřeba zajistit spravedlivé rozdělení těchto

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřacované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96).

žadatelů mezi členskými státy. Při řádném dodržení zásady nediskriminace mohou členské státy relokační uvést, které žadatele s ohledem na výše uvedené údaje upřednostňují, a Itálie a Řecko na tomto základě a za konzultace s úřadem EASO a případně se styčnými úředníky vytvoří seznam možných žadatelů určených pro relokační do daného členského státu.

- (35) Právní a procesní záruky stanovené v nařízení (EU) č. 604/2013 se použijí i na žadatele, na něž se vztahuje toto rozhodnutí. Žadatelé by kromě toho měli být informováni o řízení o relokační stanoveném v tomto rozhodnutí a mělo by jim být sděleno rozhodnutí o relokační, které představuje rozhodnutí o přemístění ve smyslu článku 26 nařízení (EU) č. 604/2013. Vzhledem k tomu, že žadatel nemá podle právních předpisů Unie právo vybírat si členský stát příslušný pro jeho žádost, měl by mít, výlučně za účelem zajištění jeho základních práv v souladu s nařízením (EU) č. 604/2013, právo na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o relokační. V souladu s článkem 27 uvedeného nařízení mohou členské státy ve svém vnitrostátním právu stanovit, že odvolání proti rozhodnutí o přemístění neznamena automatický odklad přemístění žadatele, ale že dotčená osoba může požádat o odložení výkonu rozhodnutí o přemístění, dokud nebude rozhodnuto o jejím odvolání.
- (36) Před přesunem do členského státu relokační a po něm požívají žadatelé práva a záruky stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽¹⁾ a 2013/33/EU ⁽²⁾, a to i pokud jde o jejich zvláštní potřeby přijetí a procesní potřeby. Na žadatele, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, se kromě toho nadále použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ⁽³⁾ a na navrácení státních příslušníků třetích zemí, kteří nemají právo setrvat na daném území, se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽⁴⁾. Na výše uvedené se vztahují omezení týkající se uplatňování daných směrnic.
- (37) V souladu s *acquis* Unie by měly Itálie a Řecko zajistit výkonný mechanismus identifikace, registrace a snímání otisků prstů pro účely řízení o relokační, tak aby bylo možné rychle určit totožnost osob, které potřebují mezinárodní ochranu a které jsou způsobilé pro relokační, a určit migranty, kteří pro mezinárodní ochranu způsobilí nejsou, a měli by proto být navraceni. To by se mělo vztahovat i na osoby, které vstoupily na území Itálie nebo Řecka mezi 24. březnem a 25. zářím 2015, aby byly způsobilé pro relokační. Není-li dobrovolné navrácení proveditelné a další opatření stanovená ve směrnici 2008/115/ES nedokáží zabránit dalšímu pohybu, měla by být neprodleně a účinně uplatněna zajišťovací opatření v souladu s kapitolou IV uvedené směrnice. Žadatelé, kteří se řízení o relokační vyhýbají, by měli být z relokační vyloučeni.
- (38) Měla by být přijata opatření za účelem zamezení dalšího pohybu přemístěných osob z členského státu relokační do jiných členských států, který by mohl bránit účinnému uplatňování tohoto rozhodnutí. Členské státy by měly v souladu s právem Unie přijmout nezbytná preventivní opatření v oblasti přístupu k sociálním dávkám a opravným prostředkům. Žadatelé by navíc měli být informováni o důsledcích následného nedovoleného pohybu uvnitř členských států a o tom, že pokud jim členský stát relokační poskytne mezinárodní ochranu, mají nárok na práva spojená s mezinárodní ochranou pouze v tomto členském státě.
- (39) Kromě toho by v souladu s cíli vymezenými ve směrnici 2013/33/EU měla harmonizace podmínek přijímání žadatelů napříč členskými státy napomoci omezení dalšího pohybu žadatelů o mezinárodní ochranu způsobeného rozdílností v podmínkách přijímání. Za účelem dosažení téhož cíle by členské státy měly zvážít, zda zavedou povinnost hlášení se a poskytnou žadatelům o mezinárodní ochranu materiální podmínky přijetí zahrnující ubytování, stravu a ošacení pouze ve formě věcného plnění, jakož i zda případně zajistí, aby byli

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepracované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

žadatelé přesunuti přímo do členského státu relokace. Podobně by v souladu s azylovým a schengenským *acquis*, s výjimkou závažných humanitárních důvodů, neměly členské státy v době posuzování žádostí o mezinárodní ochranu poskytovat žadatelům své cestovní doklady ani jinou pomoc, například finanční, která by jim mohla usnadnit nedovolený pohyb do jiných členských států. V případě nedovoleného přesunu do jiných členských států by žadatelé o mezinárodní ochranu nebo osoby požívající mezinárodní ochrany měli mít povinnost vrátit se do členského státu relokace a dotčený členský stát by měl tyto osoby neprodleně přijmout zpět.

- (40) Aby se zabránilo dalšímu pohybu osob požívajících mezinárodní ochrany, měly by členské státy rovněž informovat tyto osoby o podmínkách, za nichž mohou legálně vstoupit do jiného členského státu a pobývat tam, a měly by mít možnost uložit povinnost hlášení se. Podle směrnice 2008/115/ES by měly členské státy od osob požívajících mezinárodní ochrany, které nelegálně pobývají na jejich území, požadovat okamžitý návrat do členského státu relokace. Odmítne-li se daná osoba vrátit dobrovolně, měl by návrat do členského státu relokace proběhnout nuceně.
- (41) Pokud tak stanoví vnitrostátní právo, může v případě nuceného návratu do členského státu relokace členský stát, který nucený návrat vykonal, rovněž rozhodnout, že vydá zákaz vstupu na své území, který dané osobě požívající mezinárodní ochrany zabrání v tom, aby po určité období opětovně vstoupila na území daného členského státu.
- (42) Jelikož účelem tohoto rozhodnutí je řešit nouzovou situaci a podpořit Itálii a Řecko při posilování jejich azylových systémů, mělo by těmto zemím umožnit uzavírat za pomoci Komise dvoustranná ujednání s Islandem, Lichtenštejnem, Norskem a Švýcarskem ohledně relokace osob spadajících do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí. Taková ujednání by rovněž měla odrážet hlavní prvky tohoto rozhodnutí, zejména ty, které se týkají řízení o relokaci a práv a povinností žadatelů, jakož i aspekty související s nařízením (EU) č. 604/2013.
- (43) Zvláštní podporu poskytovanou Itálii a Řecku prostřednictvím programu relokace by měla doplňovat dodatečná opatření, a to od příjezdu státních příslušníků třetích zemí na území Itálie a Řecka až do dokončení všech příslušných řízení, která bude koordinovat úřad EASO a další příslušné agentury, jako je Frontex, jenž koordinuje návrat státních příslušníků třetích zemí, kteří nejsou oprávněni setrvat na daném území, v souladu se směrnicí 2008/115/ES.
- (44) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (45) Toto rozhodnutí respektuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie.
- (46) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (47) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (48) V případě, kdy po oznámení učiněném podle článku 4 Protokolu č. 21 členským státem, na nějž se tento protokol vztahuje, Komise v souladu s čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování EU účast dotčeného členského státu na tomto rozhodnutí potvrdí, stanoví Rada počet žadatelů, kteří mají být do dotčeného členského státu přemístěni. Rada by rovněž měla odpovídajícím způsobem upravit počet žadatelů přidělený jiným členským státům jeho úměrným snížením.

- (49) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (50) S ohledem na naléhavost situace by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

1. Toto rozhodnutí stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka na podporu jejich lepšího vyrovnání se s nouzovou situací vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí do těchto členských států.
2. Komise situaci související s masivním přílivem státních příslušníků třetích zemí do členských států neustále sleduje.

Komise podle potřeby předloží návrhy na změnu tohoto rozhodnutí s cílem zohlednit vývoj situace na místě a jeho dopad na relokační mechanismus, jakož i měnící se tlak na členské státy, zejména ty, jež jsou vystaveny největšímu náporu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „žádostí o mezinárodní ochranu“ žádost o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ⁽¹⁾;
- b) „žadatelem“ státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, která podala žádost o mezinárodní ochranu, o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto;
- c) „mezinárodní ochranou“ postavení uprchlíka ve smyslu čl. 2 písm. e) a status doplňkové ochrany ve smyslu čl. 2 písm. g) směrnice 2011/95/EU;
- d) „rodinnými příslušníky“ rodinní příslušníci ve smyslu čl. 2 písm. g) nařízení (EU) č. 604/2013;
- e) „relokací“ přesun žadatele z území členského státu, který je podle kritérií stanovených v kapitole III nařízení (EU) č. 604/2013 příslušný pro posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu, na území členského státu relokace;
- f) „členským státem relokace“ členský stát, který se podle nařízení (EU) č. 604/2013 stane příslušným k posouzení žádosti žadatele o mezinárodní ochranu po jeho relokaci na území tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

Článek 3

Oblast působnosti

1. Relokace podle tohoto rozhodnutí se uskuteční pouze v případě žadatele, který podal žádost o mezinárodní ochranu v Itálii nebo v Řecku a pro nějž by tyto státy byly jinak příslušné podle kritérií pro určení příslušného členského státu stanovených v kapitole III nařízení (EU) č. 604/2013.

2. Relokace podle tohoto rozhodnutí se uplatní pouze u žadatele, který je státním příslušníkem země, u níž podíl rozhodnutí o poskytnutí mezinárodní ochrany na celkovém počtu rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu přijatých v prvním stupni podle kapitoly III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽¹⁾ představuje podle nejnovějších dostupných, čtvrtletně aktualizovaných údajů Eurostatu v celé Unii v průměru 75 % nebo více. V případě osoby bez státní příslušnosti se vezme v úvahu země předchozího obvyklého bydliště. Čtvrtletní aktualizace se vezme v úvahu pouze v případě žadatelů, kteří ještě nebyli určeni jako žadatelé, již by mohli být přemístěni, podle čl. 5 odst. 3 tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Relokace 120 000 žadatelů do členských států

1. 120 000 žadatelů bude do ostatních členských států přemístěno takto:

- a) 15 600 žadatelů bude přemístěno z Itálie na území ostatních členských států podle tabulky uvedené v příloze I;
- b) 50 400 žadatelů bude přemístěno z Řecka na území ostatních členských států podle tabulky uvedené v příloze II;
- c) 54 000 žadatelů bude přemístěno na území členských států úměrně k číselným údajům uvedeným v přílohách I a II, buď v souladu s odstavcem 2 tohoto rozhodnutí, nebo prostřednictvím změny tohoto rozhodnutí, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2 a odstavci 3 tohoto článku.

2. Od 26. září 2016 bude 54 000 žadatelů podle odst. 1 písm. c) přemístěno z Itálie a Řecka úměrným způsobem vyplývajícím z odst. 1 písm. a) a b) na území jiných členských států úměrně k číselným údajům uvedeným v přílohách I a II. Komise předloží Radě návrh o počtech žadatelů, kteří mají být odpovídajícím způsobem přiděleni jednotlivým členským státům.

3. Shledá-li Komise do 26. září 2016, že je nezbytná úprava relokačního mechanismu z důvodů vývoje situace na místě nebo že určitý členský stát čelí nouzové situaci vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí v důsledku prudké změny migračních toků, může s přihlédnutím k názorům členských států, které budou pravděpodobnými příjemci pomoci, může podle potřeby předložit Radě návrhy, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2.

Podobně může členský stát Radě a Komisi s uvedením řádně podložených důvodů oznámit, že čelí podobné nouzové situaci. Komise tyto důvody posoudí a podle potřeby předloží Radě návrhy, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2.

4. Jestliže po oznámení učiněném podle článku 4 Protokolu č. 21 členským státem, na nějž se tento protokol vztahuje, Komise v souladu s čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování EU účast tohoto členského státu na tomto rozhodnutí potvrdí, stanoví Rada na návrh Komise počet žadatelů, kteří mají být do daného členského státu přemístěni. V tomtéž prováděcím rozhodnutí Rada rovněž odpovídajícím způsobem upraví počet žadatelů přidělený jiným členským státům jeho úměrným snížením.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

5. Členský stát může za výjimečných okolností do 26. prosince 2015 oznámit Radě a Komisi, že dočasně není schopen se podílet na procesu relokace v rozsahu až 30 % žadatelů mu přidělených v souladu s odstavcem 1, přičemž uvede řádně podložené důvody, které jsou slučitelné se základními hodnotami Unie zakotvenými v článku 2 Smlouvy o Evropské unii.

Komise uvedené důvody posoudí a předloží Radě návrhy týkající se dočasného pozastavení relokace až 30 % žadatelů přidělených dotyčnému členskému státu v souladu s odstavcem 1. Kde to bude důvodné, může Komise navrhnout prodloužení lhůty pro relokaci zbývajících přidělených žadatelů o nejvýše dvanáct měsíců po dni uvedeném v čl. 13 odst. 2.

6. O návrzích uvedených v odstavci 5 Rada rozhodne do jednoho měsíce.

7. Pro účely uplatňování odstavců 2, 4 a 6 tohoto článku a čl. 11 odst. 2 přijme Rada na návrh Komise prováděcí rozhodnutí.

Článek 5

Řízení o relokaci

1. Za účelem správní spolupráce potřebné k provedení tohoto rozhodnutí určí každý členský stát své kontaktní místo, jehož adresu sdělí ostatním členským státům a úřadu EASO. Členské státy přijmou v součinnosti s úřadem EASO a dalšími příslušnými agenturami veškerá vhodná opatření k navázání přímé spolupráce a výměně informací mezi příslušnými orgány, mimo jiné ohledně důvodů podle odstavce 7.

2. Členské státy v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, oznámí počet žadatelů, kteří mohou být rychle přemístěni na jejich území, a veškeré další relevantní informace.

3. Na základě informací uvedených v odstavci 2 Itálie a Řecko za pomoci úřadu EASO a případně styčných úředníků členských států uvedených v odstavci 8 určí jednotlivé žadatele, kteří by mohli být přemístěni do ostatních členských států, a co nejdříve sdělí všechny relevantní informace kontaktním místům těchto členských států. Pro tento účel mají přednost zranitelní žadatelé ve smyslu článků 21 a 22 směrnice 2013/33/EU.

4. V návaznosti na souhlas členského státu relokace přijmou Itálie a Řecko po konzultaci s úřadem EASO co nejdříve rozhodnutí o relokaci každého určeného žadatele do určitého členského státu relokace a uvědomí o tom žadatele v souladu s čl. 6 odst. 4. Členský stát relokace může rozhodnout, že relokaci žadatele neschválí, pouze pokud existují přiměřené důvody podle odstavce 7 tohoto článku.

5. Žadatelé, jejichž otisky prstů je nutné sejmut na základě povinností stanovených v článku 9 nařízení (EU) č. 603/2013, smějí být navrženi na relokaci pouze tehdy, pokud jim byly otisky prstů sejmuty a předány do ústředního systému Eurodac podle uvedeného nařízení.

6. Přesun žadatele na území členského státu relokace se uskuteční co nejdříve po dni oznámení rozhodnutí o relokaci dotyčné osobě podle čl. 6 odst. 4. Itálie a Řecko předají členskému státu relokace údaje o dni a času přesunu, jakož i veškeré další relevantní informace.

7. Členské státy si ponechají právo odmítnout relokaci žadatele, pouze pokud existují přiměřené důvody považovat jej za hrozbu pro jejich národní bezpečnost nebo veřejný pořádek nebo pokud existují vážné důvody k použití ustanovení o vyloučení obsažených v člincích 12 a 17 směrnice 2011/95/EU.

8. Za účelem provedení všech aspektů řízení o relokaci popsanych v tomto článku mohou členské státy poté, co si vymění veškeré příslušné informace, rozhodnout o tom, že do Itálie a Řecka jmenují styčné úředníky.

9. Členské státy v plném rozsahu plní své povinnosti v souladu s *acquis* Unie. Identifikaci, registraci a snímání otisků prstů migrantů pro účely řízení o relokaaci zaručí Itálie a Řecko. K zabezpečení toho, aby uvedený proces zůstal účinný a zvladatelný, náležitě se zorganizují přijímací zařízení a opatření umožňující příslušné osoby v souladu s *acquis* Unie dočasně ubytovat, dokud nebude urychleně přijato rozhodnutí o jejich situaci. Žadatelé, kteří se řízení o relokaaci vyhýbají, jsou z relokaace vyloučeni.

10. Řízení o relokaaci stanovené v tomto článku musí být dokončeno co nejrychleji a nejpozději za dva měsíce od okamžiku oznámení poskytnutého členským státem relokaace podle odstavce 2, pokud členský stát relokaace podle odstavce 4 nevyjádřil souhlas během posledních dvou týdnů této dvouměsíční lhůty. V takovém případě lze lhůtu pro dokončení řízení o relokaaci prodloužit o období nepřesahující další dva týdny. Tuto lhůtu je rovněž možné podle okolností prodloužit o další čtyři týdny v případě, že Itálie nebo Řecko doloží objektivní praktické překážky, které tento přesun znemožňují.

Pokud řízení o relokaaci není v těchto lhůtách dokončeno a pokud se Itálie a Řecko nedohodly s členským státem relokaace na přiměřeném prodloužení dané lhůty, zůstávají Itálie a Řecko i nadále příslušné k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podle nařízení (EU) č. 604/2013.

11. Po relokaaci žadatele sejme členský stát relokaace otisky prstů žadatele a předá je do ústředního systému Eurodac podle článku 9 nařízení (EU) č. 603/2013 a doplní soubory údajů podle článku 10 a případně článku 18 uvedeného nařízení.

Článek 6

Práva a povinnosti žadatelů o mezinárodní ochranu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí

1. Při provádění tohoto rozhodnutí se členské státy řídí především nejlepšími zájmy dítěte.
2. Členské státy zajistí, aby rodinní příslušníci, kteří spadají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, byli přemístěni na území téhož členského státu.
3. Před rozhodnutím o relokaaci žadatele informuje Itálie a Řecko žadatele o řízení o relokaaci stanoveném v tomto rozhodnutí v jazyce, kterému žadatel rozumí nebo o kterém se lze důvodně domnívat, že mu rozumí.
4. Po přijetí rozhodnutí o relokaaci žadatele a před jejím provedením sdělí Itálie a Řecko dotyčné osobě rozhodnutí o její relokaaci písemně. V tomto rozhodnutí musí být konkrétně uveden členský stát relokaace.
5. Žadatel nebo osoba požívající mezinárodní ochrany, který vstoupí na území jiného členského státu, než je členský stát relokaace, aniž splňuje podmínky pro pobyt v tomto jiném členském státě, je povinen se okamžitě vrátit. Členský stát relokaace dotyčnou osobu neprodleně přijme zpět.

Článek 7

Operativní podpora Itálie a Řecka

1. Za účelem podpory Itálie a Řecka, aby se mohly lépe vyrovnat s mimořádným tlakem na jejich azylové a migrační systémy, jenž je způsoben současným zvýšeným migračním tlakem na jejich vnějších hranicích, zvýší členské státy svou operační podporu v oblasti mezinárodní ochrany ve spolupráci s Itálií a Řeckem prostřednictvím příslušných činností koordinovaných úřadem EASO, agenturou Frontex a dalšími příslušnými agenturami, zejména případným vysláním národních odborníků pro následující podporné činnosti:
 - a) prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří přicházejí do Itálie a Řecka, včetně jejich jednoznačné identifikace, snímání otisků prstů a registrace a popřípadě registrace jejich žádostí o mezinárodní ochranu, a na žádost Itálie nebo Řecka i jejich počáteční zpracování;

- b) poskytování informací a případně potřebné specifické pomoci žadatelům nebo potenciálním žadatelům, jichž se může týkat relokační podle tohoto rozhodnutí;
- c) příprava a organizace návratových operací v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří nepožádali o mezinárodní ochranu, nebo kteří ztratili právo na daném území setrvat.

2. Kromě podpory poskytované podle odstavce 1 a s cílem usnadnit provádění všech fází řízení o relokační poskytují členské státy Itálii a Řecku podle potřeby zvláštní podporu prostřednictvím příslušných činností koordinovaných úřadem EASO, agenturou Frontex a dalšími příslušnými agenturami.

Článek 8

Doplňková opatření, která mají přijmout Itálie a Řecko

1. Itálie a Řecko, majíce na paměti povinnosti stanovené v čl. 8 odst. 1 rozhodnutí (EU) 2015/1523, oznámí Radě a Komisi do 26. října 2015 aktualizovaný plán s ohledem na potřebu zajistit řádné provádění tohoto rozhodnutí.
2. Bude-li toto rozhodnutí pozměněno ve prospěch jiného členského státu v souladu s čl. 1 odst. 2 a čl. 4 odst. 3, předloží tento členský stát ke dni vstupu dotčeného pozměňujícího rozhodnutí v platnost Komisi plán, jenž bude zahrnovat náležitá opatření v oblasti azylu, prvního přijetí a navracení, posílení kapacity, kvality a výkonnosti jeho systému v těchto oblastech, jakož i opatření k zajištění náležitého provádění tohoto rozhodnutí. Dotyčný členský stát tento plán plně provede.
3. Pokud Itálie nebo Řecko nesplní povinnosti uvedené v odstavci 1, může Komise poté, co dotčenému členskému státu poskytla příležitost vyjádřit se, rozhodnout o pozastavení uplatňování tohoto rozhodnutí ve vztahu k danému členskému státu po dobu až tří měsíců. Komise může pozastavení jednou prodloužit až o další tři měsíce. Toto pozastavení nemá vliv na přesuny žadatelů probíhající po souhlasu členského státu relokační podle čl. 5 odst. 4.

Článek 9

Další nouzové situace

V případě nouzové situace vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí do členského státu může Rada podle čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout dočasná opatření ve prospěch dotčeného členského státu. Tato opatření mohou případně zahrnovat pozastavení účasti daného členského státu na relokační podle tohoto rozhodnutí, jakož i možná kompenzační opatření pro Itálii a Řecko.

Článek 10

Finanční podpora

1. Na každou osobu přemístěnou na základě tohoto rozhodnutí
 - a) obdrží členský stát relokační jednorázovou částku ve výši 6 000 EUR;
 - b) Itálie nebo Řecko obdrží jednorázovou částku ve výši nejméně 500 EUR.
2. Finanční podpora je poskytována postupem stanoveným v článku 18 nařízení (EU) č. 516/2014. Odchylně od způsobu vyplácení předběžných plateb podle uvedeného nařízení se členskými státy v roce 2016 vyplatí předběžná částka ve výši 50 % jejich celkového přídelu podle tohoto rozhodnutí.

Článek 11

Spolupráce s přidruženými státy

1. Za pomoci Komise mohou být uzavřena dvoustranná ujednání mezi Itálií nebo Řeckem na jedné straně a Islandem, Lichtenštejnskem, Norskem a Švýcarskem na druhé straně ohledně relokace žadatelů z území Itálie a Řecka na území posledně uvedených států. V uvedených ujednáních musí být řádně zohledněny hlavní prvky tohoto rozhodnutí, zejména ty, které se týkají řízení o relokaci a práv a povinností žadatelů.
2. V případě uzavření těchto dvoustranných ujednání oznámí Itálie nebo Řecko Radě a Komisi počet žadatelů, kteří mají být do přidružených států přemístěni. Rada na návrh Komise odpovídajícím způsobem upraví počet žadatelů přidělených členským státům jeho úměrným snížením.

Článek 12

Podávání zpráv

Na základě informací poskytnutých členskými státy a příslušnými agenturami podává Komise Radě každých šest měsíců zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.

Na základě informací poskytnutých Itálií a Řeckem podává rovněž Komise Radě každých šest měsíců zprávu o provádění plánů uvedených v článku 8.

Článek 13

Vstup v platnost

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto rozhodnutí se použije do 26. září 2017.
3. Toto rozhodnutí se použije na osoby přicházející na území Itálie a Řecka od 25. září 2015 do 26. září 2017, jakož i na žadatele, kteří přišli na území těchto členských států po 24. březnu 2015.

V Bruselu dne 22. září 2015.

Za Radu
předseda
J. ASSELBORN

PŘÍLOHA I

Počet přidělených osob z Itálie

	Počet přidělený každému členskému státu (15 600 přemístěných žadatelů)
Rakousko	462
Belgie	579
Bulharsko	201
Chorvatsko	134
Kypr	35
Česká republika	376
Estonsko	47
Finsko	304
Francie	3 064
Německo	4 027
Maďarsko	306
Lotyšsko	66
Litva	98
Lucembursko	56
Malta	17
Nizozemsko	922
Polsko	1 201
Portugalsko	388
Rumunsko	585
Slovensko	190
Slovinsko	80
Španělsko	1 896
Švédsko	567

PŘÍLOHA II

Počet přidělených osob z Řecka

	Počet přidělený každému členskému státu (50 400 přemístěných žadatelů)
Rakousko	1 491
Belgie	1 869
Bulharsko	651
Chorvatsko	434
Kypr	112
Česká republika	1 215
Estonsko	152
Finsko	982
Francie	9 898
Německo	13 009
Maďarsko	988
Lotyšsko	215
Litva	318
Lucembursko	181
Malta	54
Nizozemsko	2 978
Polsko	3 881
Portugalsko	1 254
Rumunsko	1 890
Slovensko	612
Slovinsko	257
Španělsko	6 127
Švédsko	1 830